

Arrestnummer
C1355 / 2026
Repertoriumnummer
2026 / 881
Datum van uitspraak
13 maart 2026
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2025/PGG/240 2025/VJ11/290

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Not.nr.

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. _____, (RRN _____)
met Belgische nationaliteit,
geboren _____,
wonende te _____,
- beklaagde -

2. nr _____ (RRN _____),
met Belgische nationaliteit,
geboren _____,
wonende te _____,
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek,

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend
als _____ eigendom van _____, geboren _____

en , geboren
beiden wonende te

1de dakkapel boven de zijgevel in het noorden te hebben verlaagd en te hebben afgewerkt met nieuwe donkere platen

te , in de periode van 1 februari 2020 tot 7 februari 2020
door

2 de dakkapel boven de voorgevel te hebben afgewerkt met nieuwe donkere platen

te , in de periode van 1 februari 2020 tot 7 februari 2020
door ,

3 de scheidingsmuur te hebben verhoogd

te , in de periode van 1 februari 2020 tot 6 maart 2020
door ,

4 de bestaande vrijstaande garage te hebben vervangen door een hogere garage

te , in de periode van 1 februari 2020 tot 13 maart 2020
door ,

5 de ruimte tussen het hoofdgebouw en de nieuwe garage te hebben dichtgebouwd met een aanbouw

te , in de periode van 1 februari 2020 tot 13 maart 2020
door ,

6 de raamopeningen in de voorgevel te hebben verhoogd

te , in de periode van 1 februari 2020 tot 13 maart 2020
door

7 binnenmuren te hebben verwijderd

te , in de periode van 1 februari 2020 tot 13 maart 2020
door

8 donkere isolatieplaten te hebben geplaatst tegen beide voorgevels van het hoofdgebouw

te , op 10 september 2020
door ,

(art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 17 december 2024 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

Ten aanzien van . i, eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8 bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8:

*tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand*
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR*
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 147,75 EUR.*

Ten aanzien van . tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8 bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8:

*tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **2.400,00 EUR**, zijnde **300,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 147,75 EUR.

Herstel

Beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur het **herstel** door het uitvoeren van aanpassingswerken, meer concreet;

- het verwijderen van alle verhardingen die niet vergund werden bij vergunning van 28 november 2023;
- het verwijderen van alle houten afsluitingen;
- het verwijderen van het uitstekende deel van de woning in het noorden (tot een afmeting van 1.800 centimeter zoals vergund) en de onderliggende opbergruimte die werd gebouwd.

Beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een **termijn van 6 maanden** na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een **dwangsom van 100,00 EUR** per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn.

Machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen.

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 14 januari 2024 door de beide beklaagden;
- 16 januari 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 25 september 2025 (inleidingszitting) legde het hof bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 12 februari 2026.

Enkel de beklaagden hebben conclusies neergelegd. Zij deden dit tijdig.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 12 februari 2026 in het Nederlands:

- de beklaagden _____, vertegenwoordigd door meester _____ in eigen naam en voor meester _____, advocaat met kantoor te _____;
- het openbaar ministerie vertegenwoordigd door _____, advocaat-generaal.

2.1 De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 17 december 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

In het verzoekschrift bepaalde de advocaat van de beklaagden nauwkeurige grieven over de straf en de herstellvordering. Hij duidde ook een grief aan over de procedure, met als precisering dat de rechten van verdediging zijn geschonden omdat geen rekening is gehouden met het gevoerde verweer. In het verzoekschrift noch in de syntheseconclusies hebben de beklaagden geduid met welk verweer geen rekening zou gehouden zijn. Deze grief is onnauwkeurig en daarom onontvankelijk.

Het openbaar ministerie duidde enkel een nauwkeurige grief aan over de straf.

2.2 De hoger beroepen van de beklaagden _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De devolutieve werking van de beperkte beroepen en grieven brengt mee dat het hof niet meer te oordelen heeft over de schuld van de beklaagden aan de telastleggingen 1 tot en

met 8. Ook de beslissingen van de eerste rechter over de vaste vergoeding, de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en de kosten van de strafvordering in eerste aanleg zijn definitief, net zoals de beslissing om de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden. De saisine van het hof is beperkt tot de straftoemeting, de bijdrage aan het Slachtofferfonds en de herstellvordering.

3. De dagvaarding is op 1 februari 2023 overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid te (met referentie . Aan artikel 6.3.1, § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is voldaan.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis pertinent samen als volgt:

“1. Op 26 april 1966 werd door het college van burgemeester en schepenen van een bouwvergunning verleend voor “het bouwen van een woonhuis” in de . Begin 2020 kochten beklaagden de woning aan. Het betreft een hoekpand gelegen in woongebied. Op 30 januari 2020 werd een mondelinge melding gedaan bij de gemeente dat er verbouwd werd.

Op 16 maart 2020 werd er een proces-verbaal opgemaakt wegens verbouwingen zonder vergunning.

Op 13 maart 2020 werd door de verbalisant ruimtelijke ordening vastgesteld dat:

- de bestaande vrijstaande garage werd vervangen door een hogere garage;*
- de scheidingsmuur werd verhoogd, minstens langsheen het perceel met minstens vijf rijen bakstenen van elk vijf centimeter hoog. (dit bleek op de foto's al het geval te zijn geweest op 6 maart 2020);*
- de ruimte tussen het hoofdgebouw en de nieuwe garage werd dichtgebouwd;*
- de raamopeningen in de voorgevel boven de voordeur werden alle drie vergroot: ongeveer 80 cm metselwerk en de plint werd weggehaald onder de ramen;*
- er werden stabiliteitswerken uitgevoerd in de hal achter de voordeur;*
- de dakkapel voor de zijgevel in het noorden was verlaagd, als voor ramen die tot op de verdiepingvloer zouden komen; de kapel werd afgewerkt met nieuwe, donkere platen (dit was al het geval op 7 februari 2020);*
- de dakkapel boven de voorgevel aan was afgewerkt met nieuwe donkere platen (dit was al het geval op 7 februari 2020).*

Bijna alle aanpassingen waren zichtbaar vanop de straat waardoor het straatbeeld werd veranderd. Het verhogen van de scheidingsmuur heeft een impact op de rechten van derden. Het dichtbouwen heeft een impact op de waterhuishouding.

Op 7 juli 2020 werden beklaagden verhoord. verklaarde dat ze in februari 2020 begonnen waren met renovatiewerken, vooral binnen. De binnenmuren werden verwijderd. Toen hij merkte dat er water binnenkwam in de garage had hij een deel afgebroken en terug opgebouwd. Het klopt dat de garage dan 20 cm hoger was. Hij had in maart al een architect aangesproken om de nodige vergunningen te bekomen, maar het klopte dat hij gestart was

zonder de nodige vergunning. Intussen werd alles aangevraagd. De werken aan de garage waren hoogdringend geweest.

Op 4 augustus 2020 werd door het college een omgevingsvergunning geweigerd voor “het regulariseren van het verbouwen van een woning” om reden dat de totale bouwdiepte van de woning meer bedroeg van 22 meter, de bouwhoogte meer dan 3 meter bedroeg en er geen achtertuin meer aanwezig zou zijn.

Op 10 september 2020 werd er opnieuw een proces-verbaal opgemaakt wegens verbouwingen zonder vergunning. Er was geen aanzet tot herstel en er was een bijkomend bouw misdrijf bezig: plaatsen panelen tegen beide voorgevels zonder vergunning.

Op 26 januari 2021 werd door het college een omgevingsvergunning geweigerd voor “het slopen van garage en regulariseren van verbouwing woning”. De bedoeling was om in plaats van de garage een terras aan te leggen. De bouwdiepte was echter nog steeds groter dan in de omgeving en de hoogte van de scheidingsmuur werd niet aangepast waardoor de impact op het linker aanpalend perceel bijzonder groot bleef.

Op 7 mei 2021 werd opnieuw verhoord. Hij was niet geneigd om alles af te breken of te herstellen. Hij verklaarde hiervoor niet de financiële middelen te hebben. Hij woonde sinds kort in de woning en zijn burens maakten er geen problemen van. Hij ging met zijn architect bekijken wat er nog kon gebeuren.

2. De gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van [naam] leidde een herstellvordering in bij het parket met brief van 25 augustus 2022. Voor wat betreft de raamopeningen boven de voordeur, de dakkapel van de voorgevel aan [naam], de isolerende buitenbepleistering en de raamopeningen op het gelijkvloers aan [naam] wordt de betaling van een meerwaarde gevorderd.

Met betrekking tot de overige onderdelen van de herstellvordering werd het herstel in de oorspronkelijke staat of aanpassingswerken gevorderd onder dwangsom van 200 euro per dag vertraging. Het verwijderen van de verharding links in de voortuin van de Belgiëlaan werd gevorderd. Er werd gevorderd dat de bouwdiepte terug zou gebracht worden op 15 meter, het verlagen van de scheidingsmuren, het vervangen van de onderste meter van de huidige ramen van de dakkapel in de noordgevel van de eerste verdieping door schrijnwerk, het verwijderen van tien vierkante meter tegels uit de voortuin van [naam] die geen strikt noodzakelijk toegang vormen.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende een positief advies.

3. Beklaagden werden gedagvaard voor deze rechtbank en de zaak werd op 21 maart 2023 ingeleid. Kort voor de zitting hadden zij een nieuwe regularisatieaanvraag ingediend. Om die reden werd de zaak uitgesteld. Op 27 juni 2023 werd de aanvraag geweigerd omwille van eerder beperkte redenen. Op 13 september 2023 werd een nieuwe regularisatieaanvraag

ingediend en op 28 november 2023 verleende het college de regularisatievergunning mits een aantal voorwaarden: verwijderen garage, verwijderen van de verharding in de voortuin, verlaging van de scheidingsmuur en de ramen van de dakuitbouw voorzien van een borstwering. Het plaatsen van houten afsluitingen in de voortuin werd niet toegelaten.

Op 7 oktober 2024 ging de stedenbouwkundig inspecteur ter plaatse om na te gaan of de vergunning werd uitgevoerd. Er werd vastgesteld dat er onvoldoende herstel was en er een bijkomende inbreuk was:

- De woning was niet teruggebracht tot een afmeting van 1.800 centimeter.
- Een bijkomende ruimte werd gebouwd onder een deel van het voormalige dak en er werd een tuinkast geplaatst.
- Beide voortuinen bevatten aanzienlijk meer verharding dan de strikt noodzakelijk toegang, waaronder de oprit en de verharding voor de ramen.
- De houten afsluiting was nog aanwezig, ook aan de perceelsgrens naar toe.”

5.1 De beklaagden pleegden de bewezen feiten van de telastleggingen 1 tot en met 8 met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar een straf oplegt.

hebben hun woning grondig verbouwd, zonder dat zij over een vergunning beschikten. Zij verhoogden de garage, bouwden een aanbouw, verhoogden raamopeningen, wijzigden de dakkappen en verhoogden de scheidingsmuur. Ze plaatsten bovendien onvergund isolatieplaten tegen de voorgevels en verwijderden binnenmuren.

verklaarde dat hij die werken zelf uitvoerde. Zijn bewering dat hij niet wist dat hiervoor een vergunning nodig was, is compleet ongeloofwaardig, nu de werken structureel waren. De beklaagden gaven voorrang aan hun persoonlijke belangen, boven die van de gemeenschap. Door de vergunningverlenende overheden voor een voldongen feit te stellen, hoopten ze ongehinderd hun zin te kunnen doorvoeren. Dat de regularisatie en het herstel nu langzaam verlopen, is rechtstreeks het gevolg van hun eigengereid handelen én van hun beslissing om de regularisatievergunning van november 2023 toch niet uit te voeren. Dit is geen verzachtende omstandigheid.

is bijna jaar oud. Zijn strafblad vermeldt drie veroordelingen door de politierechtbank en twee correctionele veroordelingen wegens inbreuken op het sociaal strafrecht. Het strafblad van is blanco.

Het hof gaat niet in op het verzoek van om haar voor de bewezen feiten de gunst van de opschorting toe te kennen. De onvergunde werken zijn uitgevoerd aan de gezinswoning. verklaarde dat hijzelf en zijn vrouw de opdrachtgevers waren. Dat

die werken uitvoerde en de regularisatieverzoeken indiende, neemt de verantwoordelijkheid van niet weg. De opschorting zou voor haar een onvoldoende signaal zijn dat de regels inzake ruimtelijke ordening ernstig moeten genomen worden.

De geldboetes die de eerste rechter aan de beklaagden oplegde blijven gepast als maatschappelijke reactie. Het hof bevestigt die boetes, met inbegrip van het gedeeltelijk uitstel voor de tweede beklaagde, de opdecimen en de vervangende gevangenisstraffen. Deze boetes leiden niet tot de sociale declassering van de beklaagden, noch belemmeren ze op disproportionele wijze hun sociale reclassering.

5.2 De eerste rechter besliste definitief over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg. Die kosten in eerste aanleg slaan actueel op het bedrag in de opsomming vermeld na het dictum van dit arrest. Ook de beslissing tot veroordeling tot de vaste vergoeding en de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand zijn definitief.

Het hof veroordeelt de beklaagden hoofdelijk de kosten van de strafvordering in hoger beroep, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moeten de beklaagden de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 90 decimen tot 250 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

6.1 De eerste rechter beval het herstel door het uitvoeren van de volgende aanpassingswerken, conform de laatste vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundige inspecteur:

- het verwijderen van alle verhardingen die niet vergund werden bij vergunning van 28 november 2023;
- het verwijderen van alle houten afsluitingen;
- het verwijderen van het uitstekende deel van de woning in het noorden (tot een afmeting van 1.800 centimeter zoals vergund) en de onderliggende opbergruimte die werd gebouwd.

Het openbaar ministerie vorderde de bevestiging van de herstelmaatregel, behoudens de zaken die inmiddels zouden zijn geregulariseerd.

6.2 Artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt:

“Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn."

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 Grondwet, krachtens hetwelk de rechter geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechter dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald moet het hof nagaan of de beslissing van de burgemeester om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het hof beoordeelt niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel.

Het bevelen van een herstelmaatregel vereist dat de plaatselijke ordening door het misdrijf is geschaad en de maatregel er toe strekt deze plaatselijke ordening te herstellen. Het is dus niet zo dat bij een niet-regulariseerbare overtreding van de bestemmingsvoorschriften het herstel in de oorspronkelijke toestand steeds moet worden bevolen, ongeacht de impact van de constructie op de plaatselijke ordening.

Overeenkomstig artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), moet de rechter nagaan of de herstellvordering uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Hij moet de vordering die gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten.

De rangorde van de te bevelen herstelmaatregelen in artikel 6.3.1, § 1, eerste lid, 1°, 2° en 3°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening toont aan dat de omvang van de schade aan de plaatselijke ruimtelijke ordening, nog meer dan de overtreding zelf, bepalend is voor de keuze van de herstelmaatregel.

In beide gevallen blijft de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing: het gevorderde herstel moet evenredig zijn aan de *in concreto* vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en de maatregel moet redelijk blijven in vergelijking tot de last die dit voor de betrokkenen meebrengt. De concrete vaststelling dat de gevolgen van het misdrijf kennelijk niet verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening volstaat om het eventueel te bevelen herstel naar recht te verantwoorden.

6.3. Het is niet aangetoond dat de beklaagden sinds het beroepen vonnis nog onderdelen van de herstellvordering hebben uitgevoerd. Het herstel is dus nog steeds actueel. Het herstel is bovendien evenredig aan de concreet vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en is redelijk in vergelijking tot de last die dit voor de beklaagden tot gevolg heeft.

De beklaagden hebben op 20 september 2025 een nieuw regularisatieverzoek ingediend, waarin ze een aanpassing beoogden van de vergunning die hen op 28 november 2023 is verleend (en die nog niet is uitgevoerd). Op 23 december 2025 ontvingen zij een weigeringsbeslissing, waartegen ze hoger beroep aantekenden. Waar dit geen reden vormde om de behandeling van de zaak uit te stellen, is dit wel een aanleiding om de hersteltermijn te verlengen. Indien het beroep van de beklaagden zou worden ingewilligd, kunnen zij het herstel realiseren door te voldoen aan de voorwaarden van de per hypothese verleende vergunning.

6.4 Omwille van het talmen van de beklaagden in het verleden om tot herstel over te gaan, voorziet het hof de verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna bepaalde modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagden om effectief zelf tot herstel over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden al konden overgaan tot herstel en de ruime termijn die hen hiertoe nog wordt verleend, hebben tot gevolg dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna zij pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

Overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening machtigt het hof de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer de beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de beslissing over de strafmaat, de bijdrage aan het Slachtofferfonds en de herstellvordering.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

op strafgebied:

Haci Kali

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen 1 tot en met 8 tot een geldboete van 500 euro, met deciemmen gebracht op **4.000 euro** of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

Adile Kali

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen 1 tot en met 8 tot een geldboete van 500 euro, met deciemmen gebracht op **4.000 euro** of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verleent de beklaagde _____ gewoon uitstel voor 300 euro van de opgelegde geldboete van 500 euro voor een periode van drie jaar;

Bijdrage Slachtofferfonds en beroepskosten

veroordeelt de beklaagden _____ elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 90 deciemmen en zo gebracht op telkens 250 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden _____ hoofdelijk tot betaling van de beroepskosten, voor het openbaar ministerie begroot op 154,68 euro.

Voor wat betreft de herstellvordering

beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van _____
aan de beklaagden _____ om het perceel gelegen te _____
kadastraal gekend als _____
te herstellen door:

- het verwijderen van alle verhardingen die niet vergund werden bij vergunning van 28 november 2023;
- het verwijderen van alle houten afsluitingen;

- het verwijderen van het uitstekende deel van de woning in het noorden (tot een afmeting van 1.800 centimeter zoals vergund) en de onderliggende opbergruimte die werd gebouwd.

binnen een termijn van **een jaar** nadat dit arrest in kracht van gewijsde is getreden;

onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, voor elk van de beide beklaagden;

machtigt overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van
namens de gemeente tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel.

Kosten eerste aanleg:

Dagv. bekl.:	€ 28,62
Hypoth. inschr.:	€ 240,00

	€ 268,62
--	----------

+ 10 %:	€ 26,86
---------	---------

Totaal:	€ 295,48
---------	-----------------

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 33,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. 1e bekl.:	€ 33,31
Dagv. 2e bekl.:	€ 33,31

	€ 140,62
--	----------

+ 10 % :	€ 14,06
----------	---------

Totaal :	€ 154,68
----------	-----------------

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____, als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **13 maart 2026** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____, in aanwezigheid van _____, advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____.